

עבודה טובה

הכי חשוב זה לאהוב את מה שעושים

חלק א' - VS

מטרה: נבחן מהן הנורמות הקיימות בחברה לגבי סוגי עבודה שונים

גוף המתודה:

(א) פתיחה: קרב עבודות - עושים סבב של מי עבד איפה או איפה עובד אחד מההורים ומתחלקים לשניים על פי סוגי עבודה (הקבוצה בוחרת כיצד להתחלק).

(ב) עושים "מלחמה" אנושית וקובעים איזה עבודה יותר טובה.

(גנן מול שוטר או מחלק פליירים מול בייביסיטר)

וקובעים מי "מלך העבודות".

(ג) חוזרים לשיבה במעגל ושואלים:

על סמך מה החלטתם? על פי איזה גורמים?

האם ההחלטה הייתה ברורה או שלקח זמן להחליט?

מה הקריטריונים שקובעים מהי עבודה טובה?

באיזה עבודה הייתם רוצים לעבוד? האם היא "טובה".

חלק ב' - עבודה לחיים

מטרה: נבין מה עומד מאחורי העיקרון של לאהוב את מה שעושים

גוף המתודה:

(ב) ססטינה לקופאית של דורית ויסמן (מתוך קובץ "אדומה": שירים מעמדיים).

קוראים יחד את השיר ומנתחים אותו.

דיון:

-על מה השיר? מה אתם מבינים?

-מה התחושה הכללית שעולה ממנו?

מישהו קרא את השיר וזה עשה לו משהו/ גרם לו לחשוב על משהו או על מישהו

-מה אתם חושבים על אותה קופאית? מה אתם מייעצים לה לעשות

חשוב לציין שהבעיה היא לא בתפקיד (קופאי/ת) אלה באופן שבו תופסים את התפקיד זה יכול לקרות באותה מידה

גם לאיש עסקים או גננת.

סיכום: אנחנו חברה בה הנורמות קובעות לפרט מהי עבודה טובה- וכך גם לרוב אנחנו. במקום שהעבודה תכלכל

אותנו נפשית ופיזית, אני הופכים לכלכל אותה. העבודה הופכת להיות מגדירה את האדם ואת התפיסה של עצמו

מאבדים את עצמנו.

חשוב שניהיה תמיד בעשייה אבל גם שנזכור מי אנחנו

"אם תעסוק במה שאתה אוהב, לא תצטרך לעבוד יום בחיך".

נספח:

שיר
